

Proiect

LEGE

pentru modificarea și completarea
Codului penal și a Codului de procedură penală

Art. I – Codul penal se modifică și se completează după cum urmează:

1. Articolul 55 va avea următorul cuprins:

“Neaplicarea

pedepsei

detențiunii pe viață

Art.55 – Pedeapsa detențiunii pe viață nu se aplică aceluia care, la data pronunțării hotărârii de condamnare a împlinit vârsta de 60 de ani pentru bărbați și de 55 de ani pentru femei. În acest caz, în locul pedepsei detențiunii pe viață se aplică pedeapsa închisorii pe timp de 25 de ani și pedeapsa interzicerii unor drepturi pe durata ei maximă.

În cazul în care cel condamnat la pedeapsa detențiunii pe viață a împlinit vârsta de 60 de ani pentru bărbați și de 55 de ani pentru femei în timpul executării pedepsei, detențiunea pe viață se înlocuiește cu închisoarea pe timp de 25 de ani.”

2. La articolul 55¹, alineatul 2 va avea următorul cuprins:

“Condamnatul trecut de vârsta de 60 de ani pentru bărbați și de 55 de ani pentru femei poate fi liberat condiționat după executarea efectivă a 15 ani din pedeapsă, dacă sunt îndeplinite și celelalte condiții prevăzute în alin.1.”

3. La articolul 59, alineatele 1 și 2 vor avea următorul cuprins:

“După ce a executat cel puțin jumătate din durata pedepsei în cazul închisorii care nu depășește 10 ani sau cel puțin două treimi în cazul închisorii mai mari de 10 ani, condamnatul care este stăruitor în muncă, disciplinat și dă dovezi temeinice de îndreptare, ținându-se seama și de antecedentele sale penale, poate fi liberat condiționat înainte de executarea în întregime a pedepsei.

În calculul fracțiunilor de pedeapsă prevăzute în alin.1 se ține seama de partea din durata pedepsei care poate fi considerată, potrivit legii, ca executată pe baza muncii prestate. În acest caz însă, liberarea condiționată nu poate fi acordată înainte de executarea efectivă a cel puțin o treime din durata pedepsei când aceasta nu depășește 10 ani și a cel puțin jumătate când pedeapsa este mai mare de 10 ani.”

4. La articolul 59¹, alineatele 1 și 2 vor avea următorul cuprins:

“Cel condamnat pentru săvârșirea uneia sau mai multor infracțiuni din culpă poate fi liberat condiționat înainte de executarea în întregime a pedepsei, după ce a executat cel puțin o treime din durata pedepsei în cazul închisorii care nu depășește 10

ani sau cel puțin jumătate în cazul închisorii mai mari de 10 ani, dacă îndeplinește și celelalte condiții prevăzute în art.59 alin.1.

Dispozițiile art.59 alin.2 se aplică în mod corespunzător, liberarea condiționată neputând fi acordată înainte de executarea efectivă a cel puțin o pătrime din durata pedepsei când aceasta nu depășește 10 ani și a cel puțin o treime când pedeapsa este mai mare de 10 ani.”

5. La articolul 60, alineatele 2 și 3 vor avea următorul cuprins:

“Cei condamnați în timpul minorității, când ajung la vârsta de 18 ani, precum și condamnații trecuți de vârsta de 60 de ani pentru bărbați și de 55 de ani pentru femei, pot fi eliberați condiționat, după executarea unei părți din durata pedepsei în cazul închisorii care nu depășește 10 ani sau a unei treimi în cazul închisorii mai mari de 10 ani, dacă îndeplinesc celelalte condiții prevăzute în art.59 alin.1.

Persoanele prevăzute în alin.2, condamnate pentru săvârșirea unei infracțiuni din culpă, pot fi eliberate condiționat după executarea unei cincimi din durata pedepsei în cazul închisorii care nu depășește 10 ani sau a unei părți în cazul închisorii mai mari de 10 ani, dacă îndeplinesc celelalte condiții prevăzute în art.59 alin.1.”

6. Articolul 61 va avea următorul cuprins:

“Efectele liberării	Art.61 –	Pedeapsa se consideră
condiționate	executată dacă în intervalul de timp de la	
	liberare și până la împlinirea duratei	
	pedepsei, cel condamnat nu a săvârșit din	
	nou o infracțiune. Dacă în același interval	
	cel liberat a comis din nou o infracțiune	

pentru care legea prevede pedeapsa închisorii mai mare de 3 ani, instanța revocă liberarea condiționată, condamnatul urmând a executa pe lângă pedeapsa stabilită pentru acea infracțiune, și restul de pedeapsă rămas neexecutat din pedeapsa anterioară.

Dacă pentru noua infracțiune, legea prevede o pedeapsă de cel mult 3 ani închisoare, instanța, ținând seama de gravitatea acesteia, poate dispune fie menținerea liberării condiționate, fie revocarea. În acest din urmă caz, restul de pedeapsă rămas neexecutat din pedeapsa anterioară și pedeapsa stabilită pentru infracțiunea săvârșită ulterior se execută în condițiile prevăzute în alin.1.”

7. La articolul 81, alineatul 3 va avea următorul cuprins:

“Suspendarea condiționată a executării pedepsei nu poate fi dispusă în cazul infracțiunilor intenționate pentru care legea prevede pedeapsa închisorii mai mare de 15 ani, precum și în cazul infracțiunilor de vătămare corporală gravă, loviri sau vătămări cauzatoare de moarte, viol și tortură.”

8. La articolul 81, alineatul 4 se abrogă, iar alineatele 5 și 6 devin alineatele 4 și 5.

9. La articolul 86¹, alineatele 3 și 4 vor avea următorul cuprins:

“Suspendarea executării pedepsei sub supraveghere nu poate fi dispusă în cazul infracțiunilor intenționate pentru care legea prevede pedeapsa închisorii mai mare de 15 ani, precum și în cazul infracțiunilor de vătămare corporală gravă, loviri sau vătămări cauzatoare de moarte, viol și tortură.

Dispozițiile art.81 alin.4 se aplică și în cazul suspendării executării pedepsei sub supraveghere.”

10. La articolul 86⁷, alineatul 3 va avea următorul cuprins:

“Executarea pedepsei la locul de muncă nu poate fi dispusă în cazul infracțiunilor intenționate pentru care legea prevede pedeapsa închisorii mai mare de 15 ani, precum și în cazul infracțiunilor de vătămare corporală gravă, loviri sau vătămări cauzatoare de moarte, viol și tortură.”

11. La articolul 197, alineatul 1 va avea următorul cuprins:

“Actul sexual, de orice natură, cu o altă persoană, prin constrângerea acesteia, sau profitând de imposibilitatea ei de a se apăra ori de a-și exprima voința, se pedepsește cu închisoare de la 3 la 10 ani.”

12. La articolul 197, alineatul 5 se abrogă.

13. La articolul 198, denumirea infracțiunii reglementate prin acest text și alineatele 1 și 2, vor avea următorul cuprins:

“Actul Art.198 – Actul sexual, de orice natură, cu o

sexual cu persoană care nu a împlinit vârsta de 14 ani se
un minor pedepsește cu închisoare de la unu la 7 ani.

Cu aceeași pedeapsă se sancționează actul sexual, de orice natură, cu o persoană între 14-18 ani, dacă fapta este săvârșită de tutore sau curator, ori de către supraveghetor, îngrijitor, medic curant, profesor sau educator folosind calitatea sa.”

14. La articolul 198, alineatul 5 se abrogă.

15. Articolul 200 se abrogă.

16. Articolul 201 va avea următorul cuprins:

“Perversiunea sexuală Art.201 – Actele de perversiune sexuală săvârșite în public se pedepsesc cu închisoare de la unu la 5 ani.

Constituie acte de perversiune sexuală, în înțelesul alin.1, orice acte nefirești în legătură cu viața sexuală, altele decât cele de inversiune sexuală.”

17. Articolul 204 va avea următorul cuprins:

“Sanctionarea tentativei Art.204 – Tentativa infracțiunilor prevăzute în art.197-198 și 201-203 se pedepsește.”

18. La articolul 205, alineatul 1 va avea următorul cuprins:

“Atingerea adusă onoarei ori reputației unei persoane prin cuvinte, prin gesturi sau prin orice alte mijloace, ori prin expunerea la batjocură, se pedepsește cu amendă.”

19. La articolul 206, alineatul 1 va avea următorul cuprins:

“Afirmarea ori imputarea în public, prin orice mijloace, a unei fapte determinate privitoare la o persoană, care, dacă ar fi adevărată, ar expune acea persoană la o sancțiune penală, administrativă sau disciplinară, ori disprețului public, se pedepsește cu închisoare de la 2 luni la un an sau cu amendă.”

20. Articolul 207 va avea următorul cuprins:

“Proba
verității Art.207 – Proba verității faptelor afirmate sau imputate este admisibilă, dacă afirmarea sau imputarea a fost săvârșită pentru apărarea unui interes public sau privat ocrotit de lege.

Existența interesului public se prezumă, dacă afirmarea sau imputarea a fost săvârșită prin presă sau orice alt mijloc de comunicare în masă.

Proba verității nu este admisibilă dacă imputarea sau afirmarea privește un fapt cu privire la care s-a pronunțat o hotărâre de achitare sau persoana condamnată a fost reabilitată ori a intervenit prescripția.

De asemenea, proba verității nu este admisibilă dacă faptele afirmate sau imputate privesc viața intimă sau familială a persoanei.

Afirmarea sau imputarea cu privire la care s-a

făcut proba verității nu constituie infracțiunea de
insultă sau calomnie.”

21. Articolul 238 se abrogă.

22. Articolul 239 va avea următorul cuprins:

Art. 239 – Lovirea sau orice acte de violență,
“Ultrajul precum și vătămarea corporală săvârșite împotriva
persoanei care îndeplinește o funcție ce implică
exercițiul autorității de stat, aflată în exercițiul
funcțiunii ori pentru fapte îndeplinite în exercițiul
funcțiunii, se pedepsesc cu închisoare de la 6 luni la 7
ani, iar dacă s-a produs vătămarea corporală gravă,
pedeapsa este închisoarea de la 2 la 10 ani.

Dacă faptele prevăzute la alin. 1 sunt săvârșite
împotriva unui magistrat, medic legist, polițist,
jandarm ori alt militar sau uneia dintre persoanele
prevăzute în art.160, maximul special al pedepsei
închisorii se majorează cu 2 ani.”

23. Articolul 239¹ va avea următorul cuprins:

“Cazuri speciale Art.239¹ – În cazul infracțiunilor prevăzute
de pedepsire în art.180-182, 189 și 193 săvârșite împotriva
soțului, copiilor sau părinților persoanelor
prevăzute în art.239 alin.2, în scop de intimidare
sau de răzbunare pentru acte sau fapte îndeplinite
în exercițiul funcțiunii, maximul pedepsei se
majorează cu o treime.”

24. La articolul 309, alineatul 1 va avea următorul cuprins:

“Transmiterea unei boli venerice prin acte sexuale, de orice natură, sau prin acte de perversiune sexuală, de către o persoană care știe că suferă de o astfel de boală, se pedepsește cu închisoare de la unu la 5 ani.”

Art. II – Codul de procedură penală se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 27, punctul 1 litera a) va avea următorul cuprins:

“a) infracțiunile prevăzute de Codul penal în art.174-177, 179, 189 alin.3, art.190, 197 alin.2 și 3, art.209 alin.3, art.211 alin.2 și 3, art.212, 215 alin.5, art.215¹ alin.2, art.218, 219 alin.3 dacă fapta a avut ca urmare un dezastru și alin.4, art.239 alin.2, art.248¹, 252, 254, 255, 257, 266-270, 273 alin.2, art.274 alin.2, art.275 alin.3, art.276, art.279 alin.3, art.279¹, 280, 280¹, 282-285, 298, 302², 312 și 317, precum și infracțiunea de contrabandă, dacă a avut ca obiect arme, muniții sau materii explozive ori radioactive.”

2. La articolul 209, alineatul 3 va avea următorul cuprins:

“Urmărirea penală se efectuează, în mod obligatoriu, de către procuror, în cazul infracțiunilor prevăzute în art.155-173, 174-177, 179, 189 alin.3, art.190, 191, 211 alin.3, art.212, 236, 236¹, 239, 239¹, 250, 252, 254, 255, 257, 265, 266, 267, 267¹, 268, 273-276, 279¹, 280, 280¹, 302², 317 și 356-361 din Codul penal, în cazul infracțiunilor arătate în art.26 pct.2 lit.a), art.27

pct.1 lit.b) și c), art.28¹ pct.1 lit.b) și c), art.28² pct.1 lit.b) și art.29 pct.1 din acest cod, precum și în cazul infracțiunilor împotriva protecției muncii.”

3. La articolul 273, alineatul 2 va avea următorul cuprins:

“Redeschiderea urmăririi penale se dispune de procuror prin ordonanță și de instanța de judecată prin încheiere, potrivit art.278¹ alin.4 și 5.”

4. După articolul 278 se introduce articolul 278¹, cu următorul cuprins:

“Plângerea în fața instanței privind ordonanțele procurorului de netrimitere în judecată

Art.278¹ – Ordonanța procurorului prin care s-a respins plângerea împotriva rezoluției de neîncepere a urmăririi penale sau a ordonanței ori rezoluției de clasare, de scoatere de sub urmărire penală sau de încetare a urmăririi penale, poate fi atacată, în termen de 10 zile de la comunicare, de persoana vătămată, la instanța căreia i-ar reveni, potrivit legii, competența să judece cauza în fond.

Instanța soluționează plângerea în camera de consiliu.

Persoana față de care s-a dispus neînceperea urmăririi penale, scoaterea de sub urmărire sau încetarea urmăririi, precum și persoana vătămată care a făcut plângerea se citează. Neprezentarea acestor persoane, legal citate, nu împiedică soluționarea cauzei. Când instanța consideră că este absolut necesară prezența persoanei lipsă, poate lua măsuri pentru prezentarea acesteia.

Instanța se pronunță prin încheiere, după ascultarea persoanei vătămate, precum și a persoanei față de care s-a dispus neînceperea urmăririi penale, scoaterea de sub urmărire sau încetarea urmăririi, asistate de apărător. Prezența procurorului este obligatorie.

În cazul admiterii plângerii privind măsura scoaterii sau încetării urmăririi penale, instanța dispune redeschiderea urmăririi penale. Dacă instanța constată că este necesară administrarea de noi probe, dispune efectuarea acestora, indicându-le în încheiere. Organul de urmărire penală nu se va limita la probele dispuse de instanță, putând efectua și alte probe pe care le consideră necesare.

În cazul rezoluției de neîncepere a urmăririi penale sau a ordonanței ori rezoluției de clasare, instanța, admitând plângerea, dispune ca procurorul să înceapă urmărirea penală, dacă din actele dosarului rezultă suficiente probe care să justifice această măsură.

Încheierea instanței este supusă recursului. Încheierea pronunțată de secția Curții Supreme de Justiție se atacă cu recurs la Completul de 9 judecători.

În toate cazurile prevăzute în alineatele precedente, instanța restituie dosarul procurorului.

Persoana în privința căreia instanța, prin încheiere definitivă, a decis că nu este cazul să se înceapă ori să se reia urmărirea penală, nu mai poate fi urmărită pentru aceeași faptă, afară de cazul când s-ar face noi dovezi în sarcina sa și dacă acțiunea penală nu este stinsă.”

5. La articolul 279, alineatul 2 lit.a) și b) vor avea următorul cuprins:

“a) instanței de judecată, în cazul infracțiunilor prevăzute de Codul penal în art.180, 184 alin.1, 193, 205, 206, 210, 213 și 220, dacă făptuitorul este cunoscut. Când făptuitorul este necunoscut, persoana vătămată se poate adresa organului de

cercetare penală pentru identificarea lui;

b)organului de cercetare penală sau procurorului, în cazul infracțiunilor prevăzute în art.205 și 206 săvârșite prin presă sau orice mijloace de comunicare în masă, precum și în cazul altor infracțiuni decât cele arătate la lit.a):” -

Art. III – 1. Dispozițiile prezentei lege privitoare la liberarea condiționată se aplică și persoanelor condamnate care au săvârșit infracțiunea înainte de data intrării în vigoare a prezentei legi.

Dispozițiile art.61 privitoare la revocarea liberării condiționate, astfel cum au fost modificate prin prezenta lege, se aplică numai dacă cel liberat a comis din nou o infracțiune, după intrarea în vigoare a acestei legi.

2. Noile dispoziții privitoare la suspendarea condiționată a executării pedepsei, suspendarea executării pedepsei sub supraveghere și executarea pedepsei la locul de muncă se aplică și cauzelor aflate în curs de judecată, indiferent de gradul de jurisdicție al instanței unde se află pe rol aceste cauze, dacă făptuitorii îndeplinesc condițiile cerute de lege.

3.Infracțiunilor privind relațiile sexuale între persoane de același sex, prevăzute în art.200 alin.1 și 5 din legea anterioară, aflate în curs de judecată, li se aplică dispozițiile art.10 alin.1 lit.b și art.11 pct.2 lit.b din Codul de procedură penală.

Infracțiunilor prevăzute în art.200 alin.2-4 sau în art.201 alin.2 din legea anterioară, dacă au fost săvârșite în condițiile prevăzute în art.197, sau în condițiile prevăzute în art.198 din

Codul penal , cu privire la care nu s-a pronunțat o hotărâre rămasă definitivă, li se aplică, după caz, dispozițiile art.197 sau 198.

Aceeași regulă se aplică și cauzelor ce se rejudecă după casare.

Actele și lucrările efectuate până la intrarea în vigoare a prezentei legi, potrivit legii anterioare, rămân valabile.

4. Hotărârile de condamnare pronunțate cu privire la infracțiunile prevăzute în art.200 alin.1 și 5 din legea anterioară, care urmează a se executa ori se execută, se examinează din oficiu de către instanța de executare competentă sau la cererea procurorului ori a celui condamnat, pentru a se lua măsuri de aducere la îndeplinire a dispozițiilor art.12 din Codul penal.

Hotărârile de condamnare ce au ca obiect infracțiunile prevăzute în art.200 alin.2-4 și art.201 alin.2, din legea anterioară, care urmează a se executa sau se execută, se examinează din oficiu de către instanța prevăzută în alin.1 sau la cererea procurorului ori a celui condamnat, pentru a se lua măsuri, acolo unde este cazul, de aducere la îndeplinire a dispozițiilor art.14 sau 15 din Codul penal.

5. Cauzele în curs de judecată privitoare la infracțiunile prevăzute în art.205 și 206 din Codul penal, săvârșite prin presă sau orice alte mijloace de comunicare în masă, vor continua să fie soluționate de instanțele de judecată pe rolul cărora se află asemenea cauze.

Aceeași regulă se aplică și cauzelor ce se rejudecă după casare.

Cauzele în care s-au pronunțat hotărâri de condamnare rămase definitive, care nu au fost puse în executare ori se

execută, se examinează din oficiu de către instanța de executare competentă sau la cererea procurorului ori a celui condamnat, pentru a se lua măsuri de aducere la îndeplinire, după caz, a dispozițiile art.14 sau 15 din Codul penal.

6. Infracțiunile prevăzute în art.238 din legea anterioară aflate în curs de urmărire penală sau de judecată la data intrării în vigoare a prezentei legi, vor fi reîncadrate în art.193, 205, 206 sau 239 din noua lege, iar infracțiunile prevăzute în art.239 alin.1, vor fi reîncadrate în art.193, 205 sau 206.

Actele și lucrările efectuate până la intrarea în vigoare a prezentei legi, potrivit legii anterioare, rămân valabile.

Hotărârile de condamnare pronunțate cu privire la infracțiunile prevăzute în art.238 și 239 alin.1 din legea anterioară, care urmează a se executa ori se execută, se examinează din oficiu de către instanța de executare competentă sau la cererea procurorului ori a celui condamnat, pentru a se lua măsuri de aducere la îndeplinire, după caz, a dispozițiilor art.14 sau 15 din Codul penal.

Art.IV - Prezenta lege intră în vigoare pe data de.....1998